

ת"פ 1073/03 - השאם יאסין נגד מע"מ טבריה, מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 1073-03 מע"מ טבריה ואח' נ' יאסין

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מבקש	השאם יאסין
נגד	
משיבה	מע"מ טבריה
	מדינת ישראל (רשות האכיפה והגבייה קנסות) באמצעות
	פרקליטות מחוז חיפה - אזרחי

החלטה

לפני בקשה לביטול צו מאסר ולחילופין לעיכוב הליכים.

בבקשה טען המבקש שנמסר לו טלפונית כי עומדים לבצע פקודת מאסר שהוצא כנגדו בתיק דנן. המבקש טוען כי מעולם לא קיבל לידיו את פקודת המאסר. במקביל להגשת הבקשה הגיש המבקש בקשה לזימון התיק מבית המשפט וכן פנה למרכז לגביית קנסות לקבלת נתונים הנחוצים לו לצורך הבקשה. לטענת המבקש פקודת המאסר הוצאה במעמד צד אחד בשל אי תשלום קנס שהוטל על המבקש דבר אשר כשלעצמו מוכחש על ידו. המבקש טוען כי "ככל הזכור לו" הקנס שולם במלואו זה מכבר והמשיבה ישבה בחיבוק ידיים ולא נקטה בכל פעולה. המבקש טוען כי עונש המאסר התיישן ואין כל עילה בדין לבקש את אכיפתו בחלוף 15 שנים. לפיכך, ביקש המבקש בבקשה להורות על ביטול פקודת המאסר.

על פי החלטת בית המשפט התבקשה תגובת המרכז לגביית קנסות וזאת נוכח העובדה כי לא עלה בידי המבקש להמציא מסמכים על מנת לתמוך בבקשתו.

מטעם המשיבה הוגשה תגובה. בתגובתה טוענת המשיבה כי טענות המבקש הינן טענות בעלמא וזאת נוכח העובדה שהמשיבה פועלת כבר שנים ארוכות מעת מתן גזר הדין לעד לימים אלו לגביית החוב ומכאן שלא חלה ההתיישנות הנטענת. כמו כן טוענת המשיבה כי רוב רובו של הקנס לא שולם ולפיכך בשים לב לעובדה כי הושת על המבקש עונש של מאסר חלף קנס - 180 ימים, מוצדקת התקופה של 131 ימי מאסר חלף קנס שנקבעה בפקודת המאסר.

אציין כי בתגובת המשיבה נפלה טעות כאשר נכתב כי התיק בגינו נגזר דינו של המבקש התנהל בבית המשפט השלום בחדרה. מדובר בתיק פלילי שמספר 1073/03 בבית המשפט השלום בקריות וגזר הדין בעניינו של המבקש ניתן ביום 31.5.2004.

המשיבה מציינת בתגובתה שכנגד המבקש פתוחים כיום במרכז לגביית קנסות 18 תיקים על פי הפירוט הבא: 12 תיקי אגרות, 3 דוחות משטרה מסוג ברירת משפט ו - 3 תיקים בגין קנסות פליליים שנקבע לצידם מאסר חלף קנס. התיק שבפני הוא אחד מהתיקים שבהם הוטל במסגרת גזר הדין מאסר חלף קנס. סך החובות בגין כל התיקים כנגד המבקש עומד על סך של 100,247 ₪ כולל פיגורים. משחלף המועד הקבוע לתשלום בגין גזר הדין, הפנתה מזכירות בית המשפט את הקנס הפלילי חלף מאסר לגבייה באמצעות המרכז לגביית קנסות והקנס הפך ל"חוב" כהגדרתו בחוק. נכון להיום, טוענת המשיבה עומד החוב בגין תיק זה על 84,412 ₪ כולל ריבית פיגורים. על פי הרישומים והאסמכתאות שהגישה המשיבה, החוב בגין תיק זה עומד על סך של 84,412 ₪ כולל תוספת פיגורים וכי עד כה שולם לטובת הקנס מושא הבקשה סך של 9,264 ₪ בלבד על פי הפירוט הבא: 8,800 ₪ שולמו בשנת 2004, סך של 64 ₪ שולם בשנת 2007 וסך של 400 ₪ נתקבל בגין עיקול בשנת 2011. מאז ועד היום לא בוצע כל תשלום נוסף לטובת הקנס.

המשיבה טוענת בתגובתה שבגין חוב זה נשלחו על ידי המרכז לגביית קנסות לכתובת הרשומה במרשם האוכלוסין, דרישות תשלום כדין בהתאם לנוסחים הקבועים בתקנות המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות תשנ"ו-1996 (להלן: "תקנות המרכז"). כך טוענת המשיבה נשלחה למבקש ביום 28.12.04 בדואר רגיל דרישה ראשונה, ביום 27.1.05 נשלחה דרישה שניה בדואר רשום והוחזרה "לא נדרש", ביום 5.5.05 נשלחה דרישה שניה נוספת לאותה כתובת וזו נמסרה ונחתמה על ידי המבקש ביום 22.6.05. משהמבקש לא פעל להסדיר את החוב, חרף דרישות שנשלחו לו כדין, המשיך המרכז לגביית קנסות לנקוט הליכים לגביית החוב. כך למשל: בתאריכים 11.8.05, 9.9.08, 10.11.08 ו - 21.12.09 הוטלו עיקולי צד ג' בנק; ביום 21.4.10 נשלחה לחייב התראה לפני עיקול פיזי; בתאריכים 15.2.11 וב - 29.10.12 הוטלו עיקולי צד ג' בנק; ביום 9.4.13 הוטלו עיקולי צד ג' בביטוח לאומי; ביום 10.8.16 הוטלו עיקולי בנק נוספים.

משלא נתקבלו כספים בעקבות ההליכים שבוצעו, החל המרכז בהליכים להפעלת פקודת מאסר בגין הקנס בתיק שבנדון. ביום 15.11.17 נשלחה למבקש התראה טרם הפעלת פקודת המאסר בנוסח המקובל בהתאם להלכה שנקבעה בהלכת גוסקוב (רע"פ 837/12 מדינת ישראל נגד אולג גוסקוב (20.11.12)).

על פי תגובת המשיבה, מאחר ובתאריכים 7.1.18 ו - 8.1.18 לא נכח המבקש בדירתו ביום 9.1.18 הודבקה התראה על דלת ביתו וזאת לאחר שבני משפחתו סירבו לקבלה. הואיל והמבקש לא פנה למרכז לגביית קנסות להסדרת החוב במועדים הקבועים בהתראה, ביום 11.3.18 הופקה פקודת מאסר ונשלחה לחתימת בית המשפט. ביום 27.4.18 נחתמה פקודת מאסר על ידי בית המשפט שהטיל את הקנס וביום 24.4.18 נשלחה לביצוע על ידי משטרת ישראל.

המשיבה טוענת כי על מנת לבטל את פקודת המאסר בתיק זה, על המבקש לשלם את מלוא קרן הקנס ולאחר מכן יוכל המבקש להגיש בקשה להפחתת פיגורים בהתאם לסעיף 5 לחוק המרכז ולפריסת יתרת חוב הפיגורים לתשלומים בהתאם לסעיף 5 לחוק המרכז.

לאחר שהתקבלה לתיק בית המשפט תגובת המרכז לגביית קנסות התבקשה תשובת המבקש לאמור בתגובת המשיבה ואולם עד כתיבת ההחלטה לא נמסרה תשובתו.

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובת המשיבה שוכנעתי כי דין הבקשה להידחות.

סעיף 71 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **החוק**) אשר כותרתו: "מאסר במקום קנס" קובע כדלקמן:

"(א) בית המשפט הדין אדם לקנס, רשאי להטיל עליו מאסר עד שלוש שנים למקרה שהקנס כולו או מקצתו לא ישולם במועדו ובלבד שתקופת המאסר במקום קנס לא תעלה על תקופת המאסר הקבועה לעבירה שבשלה הוטל הקנס; נקבע לעבירה עונש קנס בלבד, או היתה העבירה של אחריות קפידה כאמור בסעיף 22(א) סיפה, לא תעלה תקופת המאסר במקום הקנס על שנה.
(ב) (בוטל).

(ג) נשא אדם מאסר לפי סעיף קטן (א), לא יחוייב בתשלום הקנס והתוספת; נשא חלק מתקופת המאסר, לא יחוייב בתשלום חלק הקנס היחסי לתקופה שנשא עליו מאסר, והתוספת שיהיה חייב בה תחושב לפי אותו חלק מן הקנס שלא נשא עליו מאסר.

(ד) הוטל מאסר לפי סעיף קטן (א) ולפני שנסתיימה תקופת המאסר שולם חלק מן הקנס תקוצר התקופה לפי היחס שבין הסכום ששולם לבין הקנס כולו.

(ה) מי שהוטל עליו מאסר בשל אי תשלום קנס ישא אותו בנוסף לכל מאסר אחר, לרבות מאסר בשל אי-תשלום קנס אחר, בין שהמאסר האחר הוטל באותו משפט ובין שהוטל במשפט אחר, זולת אם הורה בית המשפט הוראה אחרת."

במסגרת רע"פ 837/12 **מדינת ישראל נ' אולג גוסקוב**, קבע בית המשפט כי במידה ומוגשת כנגד נאשם בקשה להוצאת פקודת מאסר חלף קנס, קמה חובה ליידע את הנאשם בקיומה של הבקשה:

"...בהודעה בכתב רשום שיקבל החייב מן המרכז לגביית קנסות יופיעו אלה: סכום החוב, אורך המאסר הצפוי אם לא ישולם, ותקופה- כגון 15 יום- שבמהלכה ניתן לפנות לבית המשפט שקבע את הקנס והמאסר לשם השגה בשאלה אם שולם הקנס אם לאו; ככל שתוגש השגה יעוכב ביצוע המאסר עד לבירור."

במסגרת ע"פ 4919/14 **שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל** (להלן: **עניין אזולאי**) עמד כבוד השופט י' עמית על שלושת השלבים הרלוונטיים לעונש זה:

"...מכאן, שניתן להצביע על שלושה שלבים הצריכים לענייננו: שלב גזר הדין במסגרתו מוטל קנס ומח"ק, שלב החתימה על פקודת מאסר להפעלת המח"ק, ושלב הפעלת המח"ק בפועל, שאז מתחיל הנידון לרצות בפועל את תקופת המאסר חלף הקנס..."

לא מצאתי כי יש מקום להורות על ביטול פקודת המאסר בתיק זה שכן, הוצאה היא בהתאם לדין וזאת, משלא מילא המבקש אחר האמור בגזר הדין מושא תיק זה. שוכנעתי כי אין בסיס לטענות המבקש כי שילם את סכום מלוא הקנס. הדברים נסתרו במסמכים שהוגשו על ידי המשיבה בתגובתה ולפיכך, רק מטעם זה הרי שהבקשה דינה להידחות. אוסיף ואציין, כי טענותיו של המבקש להתיישנות אין לה כל בסיס שכן המשיבה נקטה בכל הפעולות הנדרשות ושלחה מספר רב של התראות לתשלום החוב ואולם המבקש התעלם מהן.

המבקש לא הסביר מדוע נמנע והפסיק לשלם את הקנס באופן מוחלט ולא המשיך לשלם את הקנס ולא הצביע על הרעה במצבו הכלכלי.

עם זאת, לפני משורת הדין, מצאתי להורות עד דחיית ביצוע פקודת המאסר לתקופה של 3 חודשים מהיום וזאת, אך ורק בכדי לאפשר למבקש לסלק את הקנס המקורי במלואו. ככל שהמבקש ישלם את מלוא הקנס שהושת עליו במלואו בתיק מושא הבקשה, יוכל להגיש בקשה לביטול תוספת הפיגורים.

המזכירות תמציא החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י"ג אדר א' תשע"ט, 18 פברואר 2019, בהעדר
הצדדים.